

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 14 sierpnia 1998 r.

w sprawie warunków, jakim powinny odpowiadać instytucje i osoby uprawnione do przeprowadzenia mediacji, zakresu i warunków udostępniania im akt sprawy oraz zasad i trybu sporządzania sprawozdania z przebiegu i wyników postępowania mediacyjnego.

Na podstawie art. 320 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Sąd lub prokurator może przekazać sprawę, w celu przeprowadzenia postępowania mediacyjnego między oskarżonym lub podejrzanym i pokrzywdzo-

nym, instytucji, która zgodnie ze swoimi zadaniami statutowymi powołana została do wykonywania zadań w zakresie:

- 1) resocjalizacji,
- 2) ochrony interesu społecznego,
- 3) ochrony ważnego interesu indywidualnego,
- 4) ochrony wolności i praw człowieka,
- 5) została wpisana do wykazu, o którym mowa w § 6, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Instytucja, o której mowa w ust. 1, powinna posiadać warunki organizacyjne i kadrowe umożliwiające przeprowadzenie mediacji.

3. Nie wymaga się wpisania do wykazu, o którym mowa w § 6, instytucji, która zgłosiła gotowość przeprowadzenia postępowania mediacyjnego w konkretnej sprawie.

4. W imieniu instytucji, o której mowa w ust. 1, postępowanie mediacyjne prowadzi upoważniony pisemnie przedstawiciel.

§ 2.1. Sąd lub prokurator może przekazać sprawę w celu przeprowadzenia postępowania mediacyjnego między oskarżonym lub podejrzanym i pokrzywdzonym osobie godnej zaufania, która:

- 1) posiada obywatelstwo polskie i korzysta w pełni z praw cywilnych i obywatelskich,
- 2) ukończyła 26 lat,
- 3) nie była skazana za popełnienie przestępstwa,
- 4) posiada odpowiednie doświadczenie życiowe i umiejętności likwidowania konfliktów oraz wystarczającą do przeprowadzania postępowania mediacyjnego wiedzę, w szczególności w zakresie psychologii, pedagogiki, socjologii, resocjalizacji lub prawa, i daje rękojmię należytego wykonywania obowiązków,
- 5) została wpisana do wykazu, o którym mowa w § 6, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Nie wymaga wpisania do wykazu, o którym mowa w § 6, osoba, która zgłosiła gotowość przeprowadzenia postępowania mediacyjnego w konkretnej sprawie.

§ 3. Przedstawiciel instytucji uprawnionej do przeprowadzenia postępowania mediacyjnego powinien odpowiadać warunkom określonym w § 2 ust. 1 pkt 1—4.

§ 4. Osoba godna zaufania oraz przedstawiciel instytucji, o której mowa w § 1 ust. 1, zwany jest dalej „mediatorem”.

§ 5.1. Mediatorem nie może być czynny zawodowo:

- 1) sędzieja, prokurator i aplikant sądowy lub prokurator oraz inna osoba zatrudniona w sądzie, w prokuraturze lub w innej instytucji uprawnionej do ścigania i karania przestępstw,
- 2) adwokat, aplikant adwokacki, notariusz i aplikant notarialny, radca prawny i aplikant radcowski,

3) funkcjonariusz i pracownik Służby Więziennej.

2. Mediatorem nie może być również ławnik sądowy w czasie trwania kadencji.

3. Mediatorem w danej sprawie nie może być osoba, co do której zachodzą okoliczności określone w art. 40—42 Kodeksu postępowania karnego.

§ 6. W sądzie apelacyjnym prowadzi się wykaz instytucji i osób godnych zaufania uprawnionych do przeprowadzania postępowania mediacyjnego. Prezes sądu wpisuje do wykazu instytucję lub osobę wyrażającą gotowość przeprowadzania takiego postępowania, po stwierdzeniu spełnienia warunków określonych odpowiednio w § 1 ust. 1 i 2, w § 2, z zastrzeżeniem § 5 ust. 1 i 2.

§ 7.1. Sąd lub prokurator, kierując sprawę do postępowania mediacyjnego, udostępnia mediatorowi informacje z akt sprawy jedynie w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia mediacji. Informacje te powinny zawierać dane osobowe oskarżonego lub podejrzanego i pokrzywdzonego, określenie czynu zarzucanego oskarżonemu lub podejrzanemu wraz z podaniem jego kwalifikacji prawnej i niezbędnych dla mediacji okoliczności jego popełnienia.

2. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek mediatora, sąd lub prokurator — jeżeli uzna to za niezbędne — może również udostępnić, z zastrzeżeniami, o których mowa w ust. 3, materiał dowodowy zawarty w aktach sprawy w części dotyczącej oskarżonego lub podejrzanego, pokrzywdzonego i przestępstwa, których mediacja dotyczy.

3. Nie udostępnia się mediatorowi, zawartych w aktach sprawy, materiałów objętych tajemnicą państwową, służbową lub związaną z wykonywaniem zawodu lub funkcji, materiałów dotyczących stanu zdrowia oskarżonego lub podejrzanego, opinii o nim, danych o jego karalności oraz pozwalających na ustalenie tożsamości świadka przesłuchanego w trybie art. 184 Kodeksu postępowania karnego i takich, których ujawnienie pokrzywdzonemu mogłoby mieć wpływ na odpowiedzialność karną innych oskarżonych lub podejrzanych w tej sprawie, a nie uczestniczących w postępowaniu mediacyjnym.

4. Udostępnienie akt sprawy może nastąpić tylko w obecności organu prowadzącego postępowanie.

§ 8.1. Z przeprowadzonego postępowania mediacyjnego mediator sporządza pisemne sprawozdanie, które niezwłocznie przedstawia organowi, który skierował sprawę do takiego postępowania.

2. Sprawozdanie powinno zawierać:

- 1) sygnaturę akt sprawy i oznaczenie mediatora,
- 2) określenie miejsca i czasu przeprowadzenia mediacji,
- 3) oznaczenie stron uczestniczących w mediacji oraz obrońcy i pełnomocnika — jeżeli w niej uczestniczyli,
- 4) informacje o przebiegu mediacji,

- 5) informację o zawarciu lub niezawarciu ugody między stronami,
- 6) podpis mediatora.

3. W sprawozdaniu nie należy zamieszczać treści oświadczeń stron, chyba że wyraźnie one tego żądają.

4. Uгода zawarta między oskarżonym lub podejrzanym a pokrzywdzonym, z podaniem rodzaju zob-

wiązań i terminu ich realizacji, podpisana przez strony i mediatora, stanowi załącznik do sprawozdania z postępowania mediacyjnego.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*